

Sygn. akt II KZ 31/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **M. P.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z
art. 530 § 3 k.p.k.,
w dniu 20 sierpnia 2014 r.,
zażalenia wniesionego przez skazanego,
na zarządzenie Kierownika Sekcji zażaleniowo – wnioskowej II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 lipca 2014 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie
przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w W.,
o sygn. akt VIII K [...], prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego
w W. z dnia 13 września 2013 r., sygn. akt X Ka [...],

p o s t a n o w i ł
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono skazanemu przyjęcia jego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na to, że nie został on sporządzony i podpisany przez adwokata. Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, kwestionując decyzję o odmowie ustanowienia mu obrońcy z urzędu z uwagi na jego sytuację majątkową i utrzymując, że naruszyło to jego prawo do obrony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W ramach środka odwoławczego na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania kontroli podlega prawidłowość wszystkich podejmowanych czynności w postępowaniu okołowznawieniowym, a więc również

dotyczących nieprzyjęcia do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania. Stąd poza zakresem rozważań pozostały podnoszone przez skarżącego kwestie odnoszące się do zasadności składanego wniosku.

Zażalenie okazało się bezzasadne. Zwrócić należy uwagę, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane po przeprowadzeniu czynności procesowych, polegających na odmowie wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu (postanowienie z dnia 26 czerwca 2014 r., k. 334-335 akt sprawy), a następnie na wezwaniu skazanego do usunięcia braku formalnego w trybie art. 120 § 1 k.p.k. w postaci sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata (zarządzenie z dnia 25 czerwca 2014 r., k. 335 akt sprawy). Skazany w terminie nie uzupełnił braku formalnego, czego konsekwencją było wydanie kwestionowanego orzeczenia.

W treści zażalenia jego autor negował decyzję o odmowie wyznaczenia mu obrońcy z urzędu. Decyzję Sądu Apelacyjnego w [...] w tym zakresie należało jednak uznać za słuszną. Przedstawiona przez skazanego dokumentacja dotycząca jego stanu majątkowego została oceniona w sposób prawidłowy. Stanu tego nie mogą zmienić dokumenty dołączone do akt sprawy już po wydaniu kwestionowanego postanowienia. Nie wynika z nich bowiem żadna wcześniej nieznana okoliczność, poza tą, że skazany utracił prawo do zasiłku dla bezrobotnych. W żadnej mierze, biorąc pod uwagę inne dokumenty z akt sprawy oraz motywy wskazane przez Sąd Apelacyjny w [...], okoliczność ta nie jest w stanie zmienić zapatrywań na sytuację majątkową skazanego. Powtórzyć zatem należy, że skazany nie udokumentował w sposób należyty swojej sytuacji majątkowej, a to na nim ciążył obowiązek wykazania, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony z wyboru. Warto w tym miejscu odnotować, że niniejsze postanowienie nie stanowi przeszkody do ubiegania się w przyszłości o wzruszenie prawomocnego skazania za pomocą nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci wznowienia postępowania.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]